

гр. Перник, 27 март, 2014 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на деветнадесети март през две хиляди и четиринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев
Членове: Емилия Иванова
Слава Георгиева

при секретаря В.Х. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 107 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

С решение на РС Перник, постановено по нах дело № 794/13 г. е потвърдено НП № 408/2013 г. на Началник сектор ПП при ОДМВР Перник, с което на С.И.С. е била наложена глоба в размер на 50 лева за извършено административно нарушение по чл. 25, ал. 2, пр. първо от ЗДвП. Срещу решението на въззивния съд е подадена касационна жалба с изложени оплаквания за незаконосъобразен съдебен акт. В жалбата са развити житейски съображения, имащи отношение към доказателствата по делото. Липсват правни аргументи, от които да се вади заключение за допуснати нарушения от страна на РС. Иска се отмяна на решението на РС.

Ответникът по касация не взема отношение.

Представителят на окръжна прокуратура предлага да се остави в сила обжалваното решение.

Касационен състав на административен съд Перник като взе предвид доводите на страните във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Касационната жалба е процесуално допустима и неоснователна.

Касационните оплаквания са неоснователни. Същите не са правно издържани и навеждат доводи, за непълнота на доказателства, според редакцията на касационната жалба, което не е касационно основание.

Описаното нарушение в НП съответства на нарушение по чл. 25, ал. 2, пр. първо от ЗДвП. Това е така, защото описанието на нарушението, и установеното нарушение съответстват на нарушение на задълженията по чл. 25 ЗДвП, тъй като преди предприемане на маневрата и при извършване на маневрата водачът не се е убедил, че няма да създаде опасност за другите участници в движението, които минават покрай него. Дори и да е налице процесуално нарушение поради непосочване в АУАН като нарушение (в цифрово изражение), първото предложение на тази разпоредба то е несъществено, тъй като от значение е текстовото описание на нарушението и съответствието му с приложената санкционна разпоредба на чл. 180, ал.1, т. 1, пр. 3-то ЗДвП, както е в случая.

Настоящият състав намира, че атакуваното въззивно решение е правилно и законосъобразно. ПРС правилно е приел, че е извършено нарушение по чл. 25, ал. 2 от ЗДвП, за което законосъобразно е ангажирана отговорността на касатора. Разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП съдържа правилото, че при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства,

които се движат по нея. Съдът намира за безспорно установено по делото извършеното от жалбоподателя нарушение на разпоредбата на чл. 25, ал. 2, пр. първо от ЗДвП, тъй като същият не е изпълнил задължението си да не навлиза в съседна лента преди да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. В тази връзка следва да се има предвид разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, отнасяща се до доказателствената сила на АУАН и приложения към него протокол за посетено ПТП, подписан от 1.ІІ.2013 г. в присъствието на жалбоподателя.

Деянието е правилно квалифицирано, като е посочена санкционната норма на чл. чл. 180, ал.1, т. 1, пр. 3-то ЗДвП - неспазване на правилата за предимство. Това е видно, както от цифровото изписване на нормата, така и от обстоятелствената текстова част на НП, която е от значение при евентуално несъответствие между цифрова и текстова част на акта.

Предвид изложеното, касационният съд намира, че оплакванията са неоснователни, обжалваното решение не страда от пороци, за които касационният съд следи служебно - във връзка с валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, поради което обжалваното решение на районния съд следва да се остави в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, във вр. с чл. 221, ал. 2, пр. 1-во АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение постановено по нах дело № 794/13 г. по описа на РС Перник.

Решението е окончателно.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/

2. /п/